

UOHSX008MAQG

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R344/2015/VZ-30955/2016/321/MMI

Brno 27. července 2016

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 26. 10. 2015, doručeném dne 29. 10. 2015 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, podaném zadavatelem -

- **Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje, příspěvková organizace, IČO 70947023, se sídlem Chebská 282, 356 04 Sokolov,**

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0470/2015/VZ-33675/2015/542/EŠu ze dne 14. 10. 2015, ve věci možného spáchání správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, výše specifikovaným zadavatelem ve veřejné zakázce „**Modernizace mostu ev. č. 210-004 Klášter Teplá**“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení, jež bylo zahájeno na základě písemné výzvy k podání nabídky ze dne 8. 8. 2013 uveřejněné na profilu zadavatele dne 9. 8. 2013, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 10. 2013 pod ev. č. 371459,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0470/2015/VZ-33675/2015/542/EŠu ze dne 14. 10. 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil dne 19. 8. 2015 správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem – Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje, příspěvková organizace, IČO 70947023, se sídlem Chebská 282, 356 04 Sokolov (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky „Modernizace mostu ev. č. 210-004 Klášter Teplá“ (dále jen „**veřejná zakázka**“) ve zjednodušeném podlimitním řízení, jež bylo zahájeno na základě písemné výzvy k podání nabídky ze dne 8. 8. 2013 uveřejněné na profilu zadavatele dne 9. 8. 2013, přičemž oznámení o zadání zakázky bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 10. 2013 pod ev. č. 371459.

II. Napadené rozhodnutí

2. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 14. 10. 2015 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0470/2015/VZ-33675/2015/542/EŠu (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), ve kterém ve výroku I. konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 76 odst. 1 a § 6 zákona, neboť nevyřadil nabídku uchazeče M - SILNICE a.s., IČO 42196868, se sídlem Husova 1697, 530 03 Pardubice (dále jen „**vybraný uchazeč**“), která nesplňovala požadavky zadavatele stanovené v zadávacích podmínkách na délku záruční doby na kryt vozovky, a následně nevyloučil uvedeného uchazeče z další účasti v zadávacím řízení, přičemž tento postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, a dne 11. 10. 2013 uzavřel smlouvu s tímto uchazečem na plnění předmětné veřejné zakázky. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad uložil pokutu ve výši 50 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že tím, že vybraný uchazeč uvedl jiné údaje na krycím listu nabídky a jiné údaje v návrhu smlouvy o dílo, přičemž součástí jeho nabídky byly připomínky k požadavku zadavatele, jež následně do návrhu smlouvy o dílo

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

promítnul, došlo ke zjevnému vnitřnímu rozporu obsahové stránky nabídky. Nabídku, která v jedné své části dodrží obsahový požadavek zadavatele, ale současně v jiné své části tento požadavek nerespektuje, nelze považovat za nabídku vypracovanou v souladu se zadávacími podmínkami zadavatele, přičemž nabídka, jež nesplňuje požadavky zadavatele, musí být vyřazena.

III. Námitky rozkladu

4. Dne 29. 10. 2015 obdržel Úřad rozklad zadavatele ze dne 26. 10. 2015. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 15. 10. 2015. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě. Doplnění rozkladu ze dne 9. 11. 2015 bylo doručeno Úřadu dne 10. 11. 2015.
5. Zadavatel má za to, že nemohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, neboť v zadávacím řízení byla vybrána nejvhodnější nabídka, tedy ta s nejnižší nabídkovou cenou. Zadavatel dále cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 74/2007 a z pohledu v něm uvedených závěrů má zadavatel za to, že se Úřad vůbec nezabýval, zda k trestnosti dovozovaného právně závadného jednání došlo i z hlediska naplnění materiální stránky předmětného správního deliktu. Zadavatel je přesvědčen, že k naplnění materiální stránky předmětného správního deliktu nedošlo. Zadavatel je toho názoru, že tím, že vybral nejvhodnějšího dodavatele s nejnižší nabídkovou cenou a následně bylo pouze napraveno ono nedorozumění, nepostupoval protiprávně, nýbrž postupoval v souladu s obecnými zásadami hospodaření s rozpočtovými prostředky, jejichž dodržování ze strany zadavatelů ze strany zadavatelů je samotným smyslem právní úpravy zadávání veřejných zakázek.

Závěr rozkladu

6. Zadavatel navrhuje zastavení správního řízení, neboť ke spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona nedošlo.

IV. Řízení o rozkladu

7. Úřad neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

8. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
9. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0470/2015/VZ-33675/2015/542/EŠu ze dne 14. 10. 2015, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích I. a II. napadeného rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

10. Během zadávací lhůty, která počíná běžet okamžikem skončení lhůty pro podání nabídek a končí dnem doručení oznámení zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, jsou uchazeči vázáni svými nabídkami. V této době je uchazeč vázán obsahem své nabídky, kterou podal v zadávacím řízení. Vázanost obsahem nabídky znamená, že uchazeč svou nabídku nesmí během této zadávací lhůty zrušit, změnit či doplnit, je také povinen poskytnout zadavateli potřebnou součinnost a uzavřít se zadavatelem ve smyslu obsahu své nabídky smlouvu na realizaci veřejné zakázky v případě, že bude jeho nabídka vybrána jako nejvhodnější.
11. Zadavatel ve výzvě k podání nabídky na veřejnou zakázku, jež byla součástí zadávací dokumentace, v čl. 8) „Způsob zpracování nabídkové ceny“ stanovil: *„Záruka na jakost díla a kvalitu provedených prací bude poskytnuta zhotovitelem na stavební práce v délce minimálně 60 měsíců, na izolační souvrství a kryt vozovky v délce minimálně 84 měsíců a na vodorovné dopravní značení v délce minimálně 36 měsíců.“* Vybraný uchazeč ve lhůtě pro podání nabídek předložil nabídku, jež obsahovala krycí list nabídky, kde tento v rámci tabulky „Termínová nabídka – doba plnění veřejné zakázky“ uvedl, že záruční doba na stavební práce činí délku 60 měsíců, na izolační souvrství a kryt vozovky z asfaltového betonu délku 84 měsíců a na vodorovné dopravní značení délku 36 měsíců. Údaje uvedené na krycím listu nabídky tedy splňovaly požadavky zadavatele stanovené ve výzvě k podání nabídky na veřejnou zakázku. Písemná nabídka vybraného uchazeče dále obsahovala dokument označený „Připomínky k Návrhu smlouvy o dílo“, v němž bylo uvedeno: *„Uchazeč má následující připomínku k Návrhu smlouvy o dílo: IX. Záruka za jakost, článek 9.1. Dle Výzvy k podání nabídky je navrhovaná záruční doba na kryt vozovky 84 měsíců nepřiměřeně dlouhá – navrhuje 60 měsíců“* a dále obsahovala návrh smlouvy o dílo, ve kterém bylo v čl. 9.1. uvedeno: *„Zhotovitel poskytuje objednateli záruku za jakost Díla ode dne řádného protokolárního převzetí Díla objednatelem, a to v délce 60 měsíců na stavební práce, 84 měsíců na izolační souvrství, na kryt vozovky z asfaltového betonu 60 měsíců a 36 měsíců na vodorovné dopravní značení...“*. Úřad dospěl k závěru, že návrh smlouvy o dílo obsažený v nabídce vybraného uchazeče nesplňoval požadavek zadavatele uvedený v čl. 8) „Způsob zpracování nabídkové ceny“ výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku.
12. Hodnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona. Nabídky, které tyto požadavky nesplňují, musí být vyřazeny (§ 76 odst. 1 zákona). Shledá-li hodnotící komise v nabídce jakékoliv nejasnosti, je oprávněna požádat uchazeče o vysvětlení jeho nabídky. Hodnotící komisi však ze zákona nevyplývá jakákoliv povinnost požádat uchazeče v případě nejasností o vysvětlení jeho nabídky. Jedinou výjimkou je povinnost vyžádat si od uchazeče písemné zdůvodnění, pokud jeho nabídka obsahuje ve vztahu k předmětu veřejné zakázky mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Ustanovení § 76 odst. 3 zákona dává hodnotící komisi pouze možnost o písemné vysvětlení nabídky požádat. Je tedy zcela na jejím uvážení, zda se rozhodne podle tohoto ustanovení ve vztahu ke konkrétnímu uchazeči a jeho nabídce postupovat, za současného dodržení zásad v ustanovení § 6 zákona. Tohoto institutu vysvětlení nejasností v nabídce však může hodnotící komise využít pouze pro vysvětlení nalezených nejasností v nabídce, nelze ho využít jako prostředku, kterým bude dosažena

oprava či změna nabídky (k tomu pro srovnání odkazují na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 44/2015 ze dne 8. 7. 2016).

13. Jak vyplývá z přílohy č. 1 ke Zprávě z jednání komise o posouzení kvalifikace a posouzení a hodnocení nabídek ze dne 9. 9. 2013, hodnotící komise dospěla k závěru, že vybraný uchazeč splnil požadavky na poskytnutí záruky za jakost díla a kvalitu stanovené ve výzvě k podání nabídky na veřejnou zakázku, ačkoli vybraný uchazeč ve své nabídce předložil námitku k požadavku záruční doby na kryt vozovky a zároveň v návrhu smlouvy o dílo uvedl záruční dobu na kryt vozovky, jež nebyla v souladu s výzvou k podání nabídky na veřejnou zakázku.
14. V daném případě vybraný uchazeč uvedl jiné údaje na krycím listu nabídky a jiné údaje v návrhu smlouvy o dílo, přičemž součástí jeho nabídky byly připomínky k požadavku zadavatele, jež následně do návrhu smlouvy o dílo promítnul. Z hlediska obsahové stránky byla nabídka vybraného uchazeče zjevně vnitřně rozporná, když vybraný uchazeč v části své nabídky dodržel zadávací podmínky a v části je nedodržel a navíc přiložil ke své nabídce připomínky k návrhu smlouvy. Z tohoto je tedy zřejmé, že vybraný uchazeč nepředložil nabídku, která by byla v souladu se zadávacími podmínkami zadavatele. Hodnotící komise tak měla nabídku vybraného uchazeče vyřadit a následně měl zadavatel vybraného uchazeče vyloučit ze zadávacího řízení.
15. Pro úplnost uvádím, že zadavatel uzavře smlouvu s vybraným uchazečem v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v jeho nabídce. Návrh smlouvy přitom musí odpovídat podmínkám zadávací dokumentace. Změna či doplnění je přípustná pouze jde-li o údaje ryze formálního charakteru (ust. § 82 odst. 2 zákona).
16. Podle ustálené judikatury soudů je třeba mít při výkladu tohoto zákona na mysli jeho účel, jak byl vyjádřen v důvodové zprávě Vlády České republiky, totiž vytvoření podmínek pro zabezpečení průhlednosti postupu zadávání s vyloučením diskriminace, protekce a s minimalizací možnosti pletich či korupce. Obdobně je trvale kladen důraz na formálnost postupů, které zákon ovládají a které musí dodržovat všechny osoby a instituce, jež podle tohoto zákona postupují, a to stejnou měrou, ať již jsou v pozici zadavatele či uchazeče.
17. Zadávací řízení je vysoce formalizovaným procesem vycházejícím ze základních zásad uvedených v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, jež se promítají do ostatních ustanovení zákona, čímž je zaručen rovný přístup k jednotlivým uchazečům po celou dobu zadávacího řízení. Za přílišný formalismus tedy nelze považovat takový postup Úřadu, kdy tento shledal porušení zákona za situace, kdy zadavatel navzdory nesplnění zadávacích podmínek ponechal nabídku v zadávacím řízení a tuto vybral jako nejvhodnější s odkazem na její nejnižší nabídkovou cenu, čímž výběr této nabídky v rozkladu ospravedlňuje. Takový postup zákon neumožňuje, neboť tento odporuje relevantním ustanovením zákona (§ 76 odst. 1 a 6 zákona) a není souladný zejména se zásadou rovného zacházení zaručující výše zmíněný rovný přístup k uchazečům. Zadavatel musí v zadávacím řízení striktně postupovat podle jednotlivých ustanovení zákona.
18. Při zadávání veřejných zakázek obecně platí princip, podle kterého za úplnost a správnost nabídky odpovídá uchazeč o veřejnou zakázku a důsledky případných chyb či rozporných údajů v nabídce je nutno přičíst k jeho tíži. Pokud nabídka uchazeče nemá potřebné náležitosti, je v rozporu se zákonem nebo požadavky zadavatele uvedenými v zadávací

dokumentaci, jde tato skutečnost k tíži uchazeče, což vede k vyloučení takového uchazeče z účasti v zadávacím řízení.

19. Zadavatel má za to, že nemohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, neboť v zadávacím řízení byla vybrána nejvhodnější nabídka, tedy ta s nejnižší nabídkovou cenou. K této námitce odkazují na bod 17 tohoto rozhodnutí a uvádím následující.
20. Podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku. Podstatné ovlivnění nebo možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky je tedy jedním ze základních znaků tohoto správního deliktu. V případě ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky dochází k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty správního deliktu, kterým je určitý stupeň nebezpečnosti resp. škodlivosti pro společnost. Je třeba zejména zdůraznit skutečnost, že v případě pojmů společenská nebezpečnost či společenská škodlivost se jedná o neurčité právní pojmy. Z obecného výkladu těchto pojmů však lze dospět k takovému závěru, že za jednání nebezpečné či škodlivé pro společnost, je možné považovat takové jednání, které směřuje proti veřejnému zájmu společnosti, a to proti takovému zájmu, který má být právem chráněn a současně dosahuje určité intenzity. Z hlediska znění a obsahu zákona je možné za právem chráněný zájem považovat zejména efektivní vynakládání veřejných prostředků a existenci spravedlivé a otevřené soutěže o veřejné zakázky. K naplnění materiálního znaku správního deliktu tak dojde tehdy, pokud jednání zadavatele jednak ohrožuje některý právem chráněný zájem a současně dosahuje určité intenzity, tedy následky takového jednání nejsou zcela zanedbatelné. Z toho jak je tento znak zákonem koncipován nevyplývá, že by skutečně muselo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, a zároveň skutečné ovlivnění Úřad nemusí dokazovat, když právě postačí pouhá možnost takového ovlivnění.
21. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007 č. j. 8 As 17/2007-135, týkajícího se posuzování správních deliktů, vyplývá, že správní delikty představují ve srovnání s trestnými činy jinou formu protiprávního společensky nebezpečného jednání a pro jejich trestnost mají platit podobné principy a pravidla jako v případě trestných činů. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu, a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.
22. V daném případě podstatné ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky spočívá ve skutečnosti, že zadavatel nevyřadil nabídku vybraného uchazeče a nevyločil jej ze zadávacího řízení, když tento předložil nabídku, jež nespĺňovala požadavky zadavatele, a učinil jej vybraným uchazečem. Nabídka vybraného uchazeče měla být vyřazena a měla být vybrána nabídka, jež byla v souladu s požadavky zadavatele uvedenými v zadávacích podmínkách. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že došlo k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky,

neboť zadavatel svým postupem vybral jako nejvhodnější nabídku tu, kterážto nespĺňovala jeho požadavky a kterou měl vyřadit, přičemž takto neučinil a vybral ji jako nejvhodnější. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zadavatel svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu.

23. S ohledem na výše uvedené a z hlediska závěrů citovaných rozsudků, které na předmětnou věc příleňavě dopadají, mám za to, že ve správním řízení bylo prokázáno, že zadavatel se dopustil spáchání správního deliktu dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky a tedy tímto svým jednáním zadavatel ohrozil spravedlivou a otevřenou soutěž, když takový postup ohrožuje i efektivní vynakládání veřejných prostředků, tímto tedy došlo k naplnění materiálního znaku správního deliktu.
24. Zadavatel dále cituje z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 74/2007 a z pohledu v něm uvedených závěrů má zadavatel za to, že se Úřad vůbec nezabýval posouzením, zda k trestnosti dovozovaného právně závadného jednání došlo i z hlediska naplnění materiální stránky předmětného správního deliktu. Je pravdou, že v napadeném rozhodnutí je pouze v bodě 34 uvedeno, že *„tento postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky“*, přičemž v odůvodnění napadeného rozhodnutí tento závěr Úřadu není blíže odůvodněn. Tento závěr však jednoznačně vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí jako celku a z povahy správního deliktu spáchaného zadavatelem, kdy je zřejmé, že pokud zadavatel nevyřadil nabídku a nevyločil uchazeče, jehož nabídka nespĺňovala požadavky zadavatele, pak takový postup zadavatele měl přímý dopad na výběr nejvhodnější nabídky, když tímto se stala vítěznou nabídkou, která měla být vyřazena a namísto toho se nestala vybranou nabídkou nabídka, jež byla v souladu s požadavky zadavatele obsaženými v zadávacích podmínkách. Jinými slovy, pokud by zadavatel nepostupoval v rozporu se zákonem, stala by se vybranou nabídka jiného uchazeče.
25. Zadavatel je přesvědčen, že k naplnění materiální stránky předmětného správního deliktu nedošlo. K této námitce odkazuji na výše uvedené, kde je již tato problematika vypořádána a uzavírám, že zadavatel naplnil všechny zákonem předpokládané znaky skutkové podstaty správního deliktu, a to včetně naplnění jeho materiální stránky.
26. Co se týče uložené sankce, zadavatel neuvedl k této části odůvodnění napadeného rozhodnutí žádné námitky, přestože rozklad směřuje i proti výroku II. napadeného rozhodnutí, tudíž jsem přezkoumal postup Úřadu z hlediska zákonnosti, a plně se ztotožňuji se závěry uvedenými v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad tedy postupoval v souladu se zákonem, zejména s ustanovením § 121 odst. 2 zákona, kde je uveden výčet skutečností, k nimž je možno při určení výměry pokuty přihlédnout. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že pro určení výměry pokuty je rozhodná závažnost správního deliktu, přičemž je zde uveden demonstrativní výčet skutečností, k nimž má být při posouzení závažnosti správního deliktu přihlédnuto. Zákon uvádí, že při posouzení závažnosti správního deliktu má být přihlédnuto zejména ke způsobu jeho spáchání, k následkům správního deliktu a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Při stanovení výše pokuty vzal Úřad v úvahu skutečnost, že na základě postupu zadavatele došlo k uzavření smlouvy s uchazečem, který nespĺnil podmínky stanovené zadavatelem v zadávací dokumentaci. Zadavatel v šetřeném případě akceptoval v nabídce vybraného uchazeče smlouvu s jinou délkou záruční doby na kryt vozovky, která neodpovídala požadavku zadavatele v zadávacích podmínkách. Zadavatel tedy bez dalšího přistoupil na návrh v nabídce vybraného uchazeče ohledně zkrácení této záruční doby

a uzavřel smlouvu o dílo v rozporu s podmínkami vymezenými v zadávací dokumentaci. V daném případě byl pro plnění veřejné zakázky vybrán uchazeč, který nesplnil zadavatelem stanovené zadávací podmínky a jehož nabídka měla být vyřazena. Popsaným postupem zadavatele došlo k faktickému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, když se na prvním místě umístil uchazeč, který by při dodržení zákonných postupů měl být vyloučen. Mám za to, že Úřad zohlednil všechny skutečnosti uvedené v §121 odst. 2 zákona a zohlednil rovněž polehčující okolnosti (bod 45 napadeného rozhodnutí), když přitěžující okolnosti neshledal a zároveň přihlédl k ekonomické situaci zadavatele (bod 46 napadeného rozhodnutí).

VI. Závěr

27. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
28. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje, příspěvková organizace, Chebská 282, 356 04 Sokolov

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy